

Samrådsspørgsmål AQ om armslængde

Spørgsmål AQ

Med henvisning til oplysningerne i artiklen "Jeg blandet mig ikke i, hvad der sker i kioskerne i det sønderjyske. Jeg bringer det bare op for DSB" fra Politiken den 15. maj 2011 bedes ministeren forklare, hvordan det harmonerer med ministerens armslængdeprincip i forhold til DSB, at ministeren på et møde med bestyrelsesformanden og den adm. direktør for DSB får DSB til at genindføre, at der i DSB's kiosker i Vojens, Rødekro og Tinglev fortsat skal sælges udlandsbilletter, på trods af at DSB kort før årsskiftet havde lukket for salg af udlandsbilletter fra sine kiosker pga. manglende indtjening.

Indledning

Jeg er blevet indkaldt til dette samråd på baggrund af en artikel i dagbladet Politiken den 15. maj 2011, hvor jeg beskyldes for at detailstyre DSB.

Det er jo et emne, som er dukket op nogle gange den seneste tid, og jeg har allerede haft lejlighed til at redegøre for mit syn på sagen gennem besvarelse af spørgsmål 1352 fra Trafikudvalget.

SOV modellen

Som bekendt er DSB organiseret som en selvstændig offentlig virksomhed, hvilket vil sige, at DSB på de fleste punkter er at sammenligne med et aktieselskab.

Det betyder blandt andet, at det er direktionen, under ansvar overfor virksomhedens bestyrelse, der varetager den daglige ledelse af DSB.

I forhold til DSB sidestilles jeg, i min egenskab af repræsentant for ejeren, den danske stat, med en eneaktionær. Det betyder, at min ret til som ejer at træffe beslutning kun kan udøves på virksomhedsmødet. Jeg kan således ikke instruere bestyrelsen.

For at sikre en løbende dialog mellem DSB, repræsenteret ved bestyrelsen og mig som ejer, afholder vi kvartalsvise møder. På disse kvartalsmøder drøfter vi udviklingen i virksomheden, og kvartalsmøderne er grundlaget for, at jeg som ejer kan føre det krævede overordnede tilsyn med virksomheden.

Men det er vigtigt at understrege, at kvartalsmøderne ikke er et beslutningsforum, da jeg som ejer udelukkende kan træffe beslutning på virksomhedsmødet.

Trafikkontrakten

Som transportminister er jeg endvidere også ansvarlig for den kontrakt, som staten har med DSB om offentlig service trafik.

Det betyder, at jeg ofte modtager mange meget konkrete og detaljerede spørgsmål omkring DSB's service.

De spørgsmål kommer typisk fra DSB's kunder, men også i høj grad fra Folketinget.

Når jeg modtager sådanne spørgsmål, kontakter jeg DSB for at finde ud af, hvad der er op og ned i sagen og for at finde ud af, hvad DSB vil gøre.

Det er forventningen både hos borgerne og hos Folketinget, at jeg behandler sådanne spørgsmål ordentligt – uanset om jeg modtager dem i min egenskab af ansvarlig for trafikkontrakten eller som ejer. Og det synes jeg egentlig er meget rimeligt.

Hvis der er tale om spørgsmål, der er reguleret i kontrakten mellem staten og DSB, kan jeg selvfølgelig pålægge DSB at håndtere problemet på en bestemt måde.

Hvis der er tale om forhold, der ikke er reguleret i kontrakten, og som jeg som ejer bringer op over for virksomheden, er det op til virksomhedens bestyrelse at beslutte, om man vil gøre noget, og hvad man i givet fald vil gøre.

Nogle gange er der forhold, hvor det viser sig, at bestyrelsen og jeg er enige, men der er også forhold, hvor det ikke nødvendigvis er tilfældet.

I det nævnte tilfælde, hvor jeg bragte salg af udlandsbilletter op overfor DSB,

viste det sig, at bestyrelsen og jeg var enige, men bestyrelsen er ikke forpligtet til at rette sig efter min opfattelse af et forhold.

Jeg mener, at den omstændighed, at jeg bringer aktuelle sager op overfor DSB harmonerer ganske fint med armslængdeprincippet i forhold til DSB.

Det er således bestyrelsen, jeg bringer sagerne op overfor, og det er som nævnt bestyrelsen, der i sidste ende beslutter hvad man vil gøre.

Men jeg lægger ikke skjul på, at jeg selvfølgelig selv kan have en mening om de emner der bringes op, især når der er tale om eksempler på dårlig kundebetjening, som der desværre

somme tider er. Men det er stadig bestyrelsen, der kan sige ja eller nej.

I øvrigt kan det undre mig, at jeg kritiseres for at bringe sager op overfor DSB, når jeg ser, hvilke meget detaljerede spørgsmål om driftsmæssige forhold i DSB, som jeg modtager fra Folketinget.

Jeg skal gerne nævne nogle af de spørgsmål, hvis udvalget måtte ønske det.